Vraag nr. 21
van 26 oktober 1999
van de heer LEO PEETERS

Diabetici – Discriminatie

Dankzij de medische vooruitgang behoort suikerziekte niet meer tot de onoverkoombare medische aandoeningen.

Ondanks deze gunstige evolutie in de medische sector, worden de mensen met de ziekte nog dagelijks geconfronteerd met allerlei maatschappelijke problemen die (on)rechtstreeks voortvloeien uit hun ziekte.

Op het vlak van het afsluiten van een schuldsaldoverzekering, bijvoorbeeld in het kader van een hypothecaire lening, worden zij als het ware verplicht tot het betalen van een bijpremie om het zogenaamde "risico" van diabetici te vrijwaren. Verzekeringsinstellingen gaan hierin soms zeer ver en vragen extra premies van 100 tot 500 percent. Diabetici worden vaak ook geweigerd indien dergelijke bijpremies niet worden betaald. De verzekeraars baseren zich voor de risicobepaling trouwens nog op medische statistieken van twintig jaar geleden.

Dit is slechts één voorbeeld van discriminatie.

Een premiesysteem uitwerken op basis van recente medische kennis en wetenschap door middel van het gebruik van vastgelegde parameters, zou een mogelijke uitweg kunnen bieden voor deze problematiek.

1. In welke mate werd er reeds uitvoering gegeven aan vroeger ontwikkelde initiatieven terzake in het kader van het preventief gezondheidsbeleid ?

2. Welke nieuwe initiatieven ontwikkelt de minister terzake in het kader van het gezondheidsbeleid ?

3. Welke initiatieven ontwikkelt de minister om de diverse discriminaties te helpen wegwerken ?

Antwoord

Aangaande de problemen die diabetici hebben bij het afsluiten van een verzekering kan worden verwezen naar de federale bevoegdheid. Ook het uitwerken van een premiesysteem door middel van het gebruik van vastgelegde parameters of enig ander initiatief om de discriminaties te helpen wegwerken, behoort niet tot de competenties van het Vlaams gezondheidsbeleid.

Wel kan worden verwezen naar een medische vragenlijst samengesteld op een federale consensusconferentie over sociale discriminatie en diabetes, gehouden op 20 november 1998 op vraag van de toenmalige minister van Volksgezondheid, die werd aanvaard binnen de BVVO (Beroepsvereniging van Verzekeringsondernemingen). Deze vragenlijst bevat relevante parameters die toelaten het verzekeringsrisico individueel en globaal te schatten. Het gebruik van deze uniforme en relevante vragenlijst schept de mogelijkheid betere statistieken op te stellen, die (weliswaar met vertraging) het effect van de moderne behandelingen zullen weerspiegelen.

Als Vlaams minister van Gezondheid acht ik elke vorm van ondermijning van risicosolidariteit in de ziekteverzekering politiek onaanvaardbaar, stellingname die ik ook bij de federale ministers van Sociale Zaken en Economische Zaken zal bepleiten.